

שזלה ורדינון

הזיכרון הקצר של האהבה ועוד שירים

מתוך קובץ לזכרה של שושנה ורדינון 1926–2019

הזדמנות אחרונה לתעופה

אֶשֶׁה רוֹצֶה לְתַפֵּס אֶת תְּהוֹמוֹת הַיָּאוֹשׁ

שְׁפוֹת־חַיִּים לָהּ בְּקֶר אֶפֶל

הִיא מְעַרְבֶלֶת וְאֵינְנָה זֹכֶרֶת

הִיא מְשׁוֹרְרֶת שֶׁל שִׁירִים מְתַנַּדְפִּים

שְׁעוּלִים מְאֹפֵר שֶׁל לַיְלָה עָגוּם

וְשָׁבִים לְעֶפֶר

זוֹ הַזְדְּמֻנּוֹת אַחֲרוֹנָה לְתַעוּפָה

הַחֲלָשׁוֹת עוֹבְרוֹת מְדוּר לְדוּר

בִּינִיחַן הַסּוּדוֹת וְהַבְּגִידָה

הָאֶשֶׁה מְבַקֶּשֶׁת לְעוֹף וְאֵין בָּהּ רוּחַ

כְּפִתוּרִים נִסְתָּרִים נִפְרָמִים וְנוֹפְלִים

הִיא עוֹמֶדֶת חֲשׂוּפָה בְּחֻשְׁכָּה

מוֹל הַבוּשָׁה וְהַכָּאֵב

בְּדָד בְּדָד הִיא נוֹתֶרֶה תְּקוּעָה וּמְדַמָּמֶת

כְּנִפְיָהּ שְׁבוּרוֹת וְהַחֲשׁוֹבֹן פְּתוּחַ

הִיא בְּקֹשֶׁה לְזֶרֶם הַלְּאָה הַלְּאָה מְכָאן

הַלְּאָה לְמָקוֹם אַחֵר

ברשות התורה

הַאִשָּׁה שֶׁפָּחָה חֲרוּפָה
הַגָּבֵר שֶׁטָּה בָּהּ וְשָׁחַט
שָׁתָה לָּהּ אֶת הַנְּשִׂמָה
הַשְּׂמֵשׁ זֶרְחָה, הַשְּׂטָה פְּרָחָה

הַגָּבֵר כָּתַב: 'וְאֵל אִישׁ תְּשׁוּקָתְךָ
וְהוּא יִמְשָׁל בְּךָ.'
גָּבֵר גְּבוּר, אִתָּה נָבֵל
בְּרִשׁוֹת הַתּוֹרָה

עקדת האישה

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר
עוֹלָם כְּמִנְהַגּוֹ נוֹהֵג
הַאִשָּׁה מְדַמָּמַת
הָאִישׁ נְדִיב תוֹמֵךְ בְּנִדְכָאִים
בְּבֵית פּוֹצֵעַ וּמְצַמִּית
אֶת אִשְׁתְּ חִיקוֹ
דָּמָה מִתָּר
הִיא נוֹתֵרָה עֲקוּדָה
אֵשׁ מְשֻׁמִּים לֹא יִצְאָה
לְהִגֵּן עַל שִׁבְרוֹן לְבָהּ
שׁוֹפֵט כָּל הָאָרֶץ אֵיכָה
הַשׁוֹפֵט נִפְקָד
וְלֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט

הגבר גבר לא יוותר על ההשג הגברי

הגבר גבר לא יוותר על ההשג הגברי
בקרב נשים אחרות
אין לו בעיה לשקר ולנטש
האשה הנבגדת היא נהר של עצבות
אין לה תקון
היא מתפרקת, מתפוררת
והופכת לאבק.

סימנים מזהים

על הלוח רשימת סימנים מזהים של אשה מכה
במנחים גבריים אין בקולה ערוה
היא כמעט לא מדברת
היא ממשיכה מסרת מגוננת ומפארת
של נשים מכות בשחר עטופות ברעלה
בולעות את הרעל של הבגידה
היא מנקה אבק.
הוא מתעלם לא נמצא אינו זמין
האשה בבדיד מתה חיה
לא נדרשת לא רצויה
אולי תקבל נשיקה בלחי או ביד
בכל מקרה היא תהיה לבד.

אשה עגוניה עגומה
מה אתה
לא סופרים אותה
היא עשב בר שנתלש והשלה.
אשה מסכמת חיים
לשוא פונה אל האיש
מדברת עם הקיר.

הָאִישׁ מְשַׁחֵק בְּאֵשׁ
הִיא הַתְּרַגְּלָה לְכַוִּיּוֹת
הֵם תַּחַת קוֹרֵת גַּג אַחַת
חַיִּים בְּנִפְרֵד
הוּא אוֹהֵב הַרְפָּתָקָאוֹת
הִיא הַצְּטַמְצָמָה
הִיא מִתְקַשֶּׁה לְנָשִׁים
מִי רוֹאֶה אוֹתָהּ
זֶה סֹדֵר שְׂאִין בּוֹ סֹדֵר
וְאִין בּוֹ צָדֵק

הַזְּבוּבִים וְהִיתוּשִׁים
רוֹאִים אוֹתָהּ בְּחֻלְשָׁתָהּ
וּמְבַקְשִׁים לְמַצִּיץ אֶת דָּמָהּ
הַכָּאֵב שֶׁהִיא אוֹרַח
תַּפְס עֲצָמָה וְהַתְמַקֵּם
הִיא אֲבוּדָה בְּתוֹךְ הַכַּעוֹר
הוּא מְכַחֵשׁ הִיא מְדַחֵקָה
בְּחֻלְבָּהּ וּבְדָמָהּ
הִיא מְשַׁלֶּמֶת עַל הַבְּעֵרָה

הזיכרון הקצר של האהבה

הֵם הָיוּ אֲהוּבִים
הָאִישׁ שָׁכַח כִּי נִשְׁבַּע אֲמוּנִים
הוּא הַשְּׁתַּפְּרֵר, הַסְּתַחֲרֵר, הַרְגִישׁ גְּבוּר
הִלֵּךְ שְׁבִי אַחַר נִקְבוֹת פְּתִינִיּוֹת
מֵאֲחוֹר נוֹתְרָה אֲהוּבָתוֹ מִשְׁכֹּכֵר
שׁוֹתֶתֶת דָּם
מִתְבוֹנֶנֶת בְּשִׁבְלוּל שְׂיִצָּא מִבֵּיתוֹ הַמוּגֵן
הוֹלֵךְ לְאֵטוֹ עַל אֶסְפֶּלֶט חֲשׂוּף
מִיִּשְׁהוּ בּוֹעֵט בּוֹ, דוֹרֵךְ עָלָיו
וְשׁוֹכֵר אֶת בֵּיתוֹ.